

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 12. Monstrorum Acheronticorum fœditas ho[r]rorem parit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](#)

temtisq; Dei praeceptis obsequentes habuerit.
 Evidem istam ego futuram aduersus Domini-
 num contumeliosam opprobrationem, ac de-
 decus, & insolentem hostis gloriationem, gra-
 uiora longè esse statuo, quam ea, quæ sunt in
 gehenna supplicia, materiam videlicet nos ad-
 uersario Christi, gloriosius se se aduersus illum
 efferendi extitisse, qui concilianda nobis causa
 salutis & mortuus sit, & resurrexerit: cui
 etiam vel hac gratia maiorem in modum debi-
 tores sumus, sicut scriptum est.

§. XII.

*Monstrorum Acheronticorum fœditas horro-
 rem parit.*

Superest ergo, ut hæc monstra horrea-
 mus, fugiamus, detestemur. Quod sancti
 sanè tanto ardenter faciunt, quanto
 censem clarius, sibi bonum esse adhærere
 Deo. Nam & Sanctis appareat, ut in Iob,
 in D. Ioanne, in Antonio, in Dunstano,
 in Brunone Episcopo Herbipolensi, in ipso
 Christo est demonstratum. Cum his velut
 miles congressus est, ut ex certamine vi-
 tores prodirent, tantoq; fierent illustri-
 res, postquam vicissent. Alijs appareat Dei
 beneficio, ut territi desinant peccare, & re-
 fipiscant. Alios omnino deuorat, quibus

non

S. Gregorius
l. 4. dial.
cap. 38.

non in illorum, sed, ut D. Gregorius ait,
ad solam utilitatem audientium eiuscmodi
historias, adeo morituris. Ita à quia-
ni puer, ita Chrysorio, ita Monacho hy-
pocritæ visus est. De Chrysorio hæc habet.

Panore tetra eorum spirituum imaginis hue
illucq; vertebar in lectulo, iacebat in sinistro
latere, aspectum eorum ferre non poterat;
vertebar ad parietem, ibi q; aderant. Cumq;
constrictus nimis relaxari se iam posse despera-
ret, cœpit magnis vocibus clamare: Indicias
vel usq; manè, Indicias vel usq; manè. Sed
cum hac clamaret, in ipsis vocibus de habita-
culo sua carnis euulsus est. De quo nimis
constat: quia pro nobis ista, non pro se viderit,
ut eius visus nobis proficiat, quos adhuc diuina
patientia longanimiter expectat. Nam illi te-
tros spiritus ante mortem vidisse, & inducias
petuisse, quid profuit, qui easdem inducias quas
petit, non accepit? Quanquam igitur talia
monstra videntibus nullum fructum affe-
rant, afferunt tamen audientibus, & le-
gentibus, in quem solum finem à Deo non
minùs benignè, quam iustè contingere
permitterentur; & tamen non in hunc
solum finem permittuntur; quia sæpe talia
aspicientes agnoscunt, quid meruerint, &
auxilia

auxilia petunt, quæ priùs respuerunt. In quam rem sit vel vnicum hoc exemplum, quod Alexander ab Alexandro recenset. Ita enim loquitur.

§. XIII.

*Vtile esse, ut subinde talia monstra terreat.
peccatores.*

Alexand. Non est profectò fabulosum, quod apud
ab Ale- sanctos viros autores memorant, ut cum te-
xandro tris spiritibus, quos dæmones vocant, con-
lib. 4. Ge- gressum habuerint, illosq; diuersis imaginibus,
nial. dier. ac specie multiplici prope deluserint: Siquidem
c. 19. nostra memoria id euenisse compertū est. Nuper
amicus mens summus ingenio, & fide singulari-
rem dictu admirabilem, hac prudentibus no-
bis, sibi euenisse narravit: quod cum credi
vix posset, multorum testimonio comprobauit:
se, cum apud coniunctissimum & sibi familia-
rem Neapolidinerteret, & noctis silentio cla-
mantis de via, & vocem hominis auxilium
implorantis audiriisset, cum accenso lumine ac-
curisset, ut quid rei esset inquireret, ibi Da-
monem, & dirum quoddam numen tetra &
horribili specie confexisse, qui iuuenem quem-
dam clamantem & reluctantem, in via in-
festis manibus inuadere quarebat, quo con-
fuso, cum miser ille ad ipsum, quem propè vidu-
bae